

6.3 Určení pomocných veličin

6.3.1 Výšky cílů

Určují se nepřímou přesné výšky použitých cílových znaků (dvě soustavy centr. tyč – opěry – hranol); dvakrát nezávisle při nepřekročení mezního rozdílu $\Delta v_{cmet} = 0,3$ mm. Podrobný postup viz skripta (kap. 11.3).

Teplotní roztažnost cílových tyčí je $\alpha = 23,1 \cdot 10^{-6} \text{K}^{-1}$. Opravu zavádějte při rozdílu teplot oproti komparaci o více než cca 5°C .

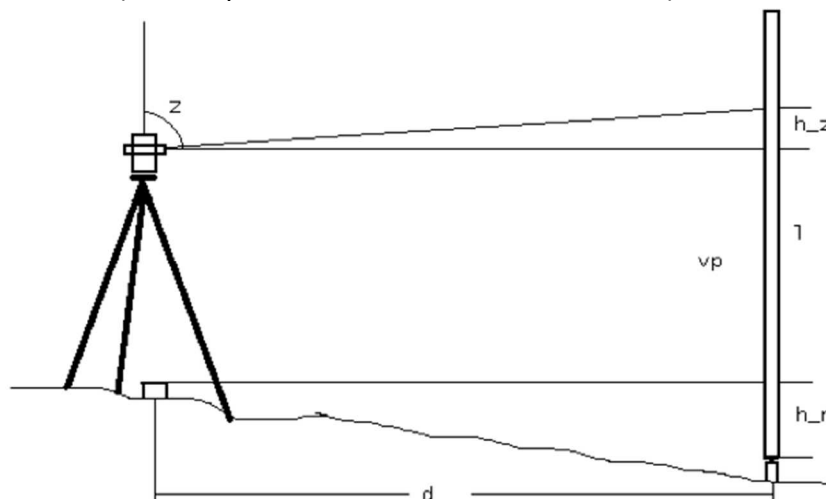
6.3.2 Výška přístroje

Přesná výška přístroje se určuje přímo měřidlem sestávajícím ze dvoudílné komparované tyče a posuvného strojnického hloubkoměrného měřítka. Měří se dvakrát nezávisle, mezní rozdíl 0,2 mm. Nejprve je nutno zcentrovat a zhorizontovat stativ s trojnožkou, nejlépe samostatným centrovačem (např. Sokkisha AP-41). Tyč se sestaví tak, aby rovinná patka dosedla na vrchol stabilizační značky a tenká tyčka aby svísele procházela hlavou stativu a trojnožkou osazenou kruhovou vložkou. Posuvným měřítkem (hloubkoměrem) se doměřuje výška přečnívající části tyčky nad vložkou (rozlišení 0,05 mm). Výška přístroje se vypočítá jako rozdíl délky měřicí tyče a zjištěného doměrku: $v_p = L1(L2) - \text{doměrek}$

Redukovaná délka tyče pro standard Leica 196 [mm]:

L1	L2
1604,55	1799,57

Opravu z teploty má smysl zavádět až při rozdílu oproti komparační teplotě (20°C) větší než cca 20°C (koef. tepl. délk. roztažnosti $\alpha = 2,5 \cdot 10^{-6} \text{K}^{-1}$).

Princip nepřímého určení v_p

Použití měřidla v_p

6.3.3 Atmosférické parametry, podmínky měření

Teplota vzduchu se odečítá na teploměru na $0,5^\circ\text{C}$; umístěném ve stínu přibližně ve výšce přístroje, tlak vzduchu také na zastíněném barometru. Dále se zaznamenávají zjednodušené kódy pro viditelnost, oblačnost a vítr; každá položka má hodnotu 0, 1, 2 nebo 3. Např. trojčíslí 132 znamená viditelnost dobrou, zataženo, středně silný vítr.